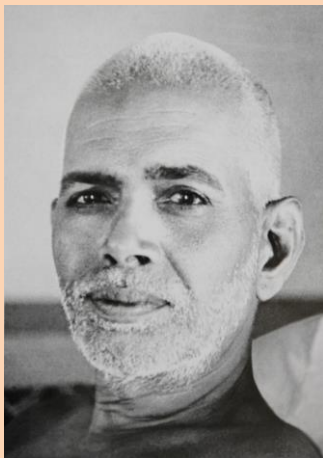

Šrí Ramana Dhjánam
vroucí modlitby ke Šrí Ramanovi
sepsal N. N. Rajan

Bhagaván Šrí Ramana Mahářiši

Z anglického originálu *Sri Ramana Dhyanam*,
vydaného v roce 2009 Šrí Ramanášramem,
(1. revidované vydání), přeložil LH

S laskavým svolením Šrí Ramanášramu zveřejněno
na: www.rudolfskarnitzl.cz

© Sri Ramanasramam, Tiruvannamalai, India

PŘEDMLUVA

Ne každý může trvale žít s Mahárišim v jeho ášramu a také každý není v situaci, aby Mahárišiho navštívil. Ale každý si jej může nést ve svém srdci. Svět je jeho domovem. Jeho učení je univerzální – není určeno jen pro jedno místo nebo končinu. A čím více jej studujeme, tím více zjišťujeme, jak nás Maháriši táhne. Po celou dobu je v našem nitru. Ale při všech našich zájmech a rozptylování na to tak snadno zapomínáme. Potřebujeme mít nablízku stálé pošťuchování, které obrací naši pozornost a připomíná nám, že svět, který nás vyrušuje a přináší nám tolik problémů,

je ve srovnání s Mahárišim zcela bezvýznamný.

V této drobné knížečce najdete právě tuto, tak potřebnou připomínku. Můžete ji nosit vždy sebou. Nelze se vymlouvat, že je to nepohodlné. Mějte ji ve vaší peněženke nebo kapse a během těch mnoha volných chvil a nicnedělání do ní nahlédněte a nechte se inspirovat Mahárišim.

Zde, v této knížečce, nám Natarádža Ajer nabízí živoucího Ramanu coby malý kompas. Tak malý, že se téměř zdá, že bychom mohli knížečku bez potíží vložit přímo do nitra, do srdce. Zjistíme, jak je pětiminutové nahlédnutí do knížky podnětné. Každé období Ramanova života nás naplňuje

údivem, ale někdy téměř i zoufalstvím. Ptáme se sami sebe: Dokážeme být někdy jako on? Ale s jeho inspirací je možné všechno a je to právě tato nezbytná inspirace, kterou zde v knize najdeme.

Takže netřeba si zoufat či propadat beznaději, když nás napadne černota a nedovolí nám se stočit zpět do našeho zdroje. Ramana je vždy připravený vyhladit z našeho obličeje vrásky starosti a nabídnout slova útěchy: „Čeho jsem dosáhl já, je bezpochyby dostupné všem.“ Říká nám: „Právě nyní jste Já (Self) a nikdy tomu nebude jinak. Odhodte vaše starosti, stočte se dovnitř a nalezněte mír. Mezi vámi a mnou není rozdíl.“

S tímto poselstvím naděje čtenáře opouštím a ponechám jej, aby z těchto inspirujících řádků sám pil nektar nesmrtelnosti. Nechť je tato kniha pro mnohé zdrojem útěchy.

Sádhu Arunáčala
(major A. W. Chadwick)

Óm Šrí Ramana Paramátman Namahá

VĚNOVÁNÍ

Zdravím Šrí Ramanu, dokonalého mistra,
který ze světa stírá bídu, který zahání
temnotu svých stoupenců
a v jejich srdcích se jim sám zjevuje jako
věčné vědomí,
planoucí uvnitř i vně, který je zbavuje
sebemenší stopy nevědomosti,
a který září jako všepřekračující Pravda –
podpírající svět i jsoucí mimo jeho dosah.

Óm Namó Bhagavaté Šrí Ramanája

ŠRÍ RAMANA DHJÁNAM

VROUCÍ MODLITBY KE ŠRÍ RAMANOVÍ

1. S pokorou nabízím své upřímné pozdravení tobě – **Ramano z Tiručuzi**, jenž odstraňuješ úzkosti – který pocházíš z božské hory Kailás, zrozený jako požehnaný syn Alagammal a Sundaramajera. Svým zrodem, svými vzácnými kvalitami, jsi obšťastnil jejich srdce a oni tak dosáhli nebeské blaženosti, protože dali zrod tobě jako dítěti v lidské podobě.

2. Skláním se před tebou v úctě – **sebeosvěcující Ramano**, neposkvrněný –

který jsi jako mladík jednoho dne překonal strach ze smrti tím, že jsi zkoumal smrt v nitru, nezajímaje se o nic jiného, když jsi sám se sebou hrál scénu smrti. Dospěl jsi k neomylnému závěru: „Čemu říkáme „já“, není neživé tělo, ale je to svrchované Já (Self) či *átman*, jsoucí mimo zrod a mimo smrt.“ Dosáhl jsi nejvyšší realizace, a třebaže mlád, stal ses, bez pomoci pozemského mistra, sám dokonalým mistrem.

3. Skláním se před tebou v úctě – **Arunáčala Ramano**, králi mudrců. – Když jsi byl zcela pohlcen hlubokou meditací a tvůj starší bratr Nagasvámi tě pokáral slovy: „K čemu je takový kluk? K čemu to

všechno?“, přijal jsi to jako božský příkaz, který se celou dobu taval v ustavičném myšlení na Arunáčalu (na vůdčí božstvo Tiruvannamalai). Ze školného jsi vzal 3 rupie a odešel na svoji svatou pouť k Arunáčale. Zanechal jsi jen vzkaz, prostý, ale s hlubokým významem: „Poslušen příkazu svého Otce se jej vydávám hledat. *Toto* se jen pouští do ctnostného podniku. Nikdo se nad tím nemusí rmoutit. Je zbytečné utrácet peníze pro hledání *tohoto*.“

(N. B. – Povšimněme si duchovně vyspělého stavu Ramany, když jako šestnáctiletý hoch opouští svůj domov. Vzkaz, který začíná první osobou, končí třetí

osobou středního rodu – „toto“, což značí, že byl zcela prost myšlenky „já jsem tělo“.)

4. Skláním se před tebou v úctě – neobyčejný, **jogíne Ramano** – který, ač jsi vypadal jako kdokoli jiný, kdo dospěl k posvátnému městu Arunáčaly, jsi přijal podobu mladého *sannjásina* (mnicha) a zasvětil se mlčení. Seděl jsi v ústraní v temné kobce Patala Lingamu v chrámu, své tělo jsi z laskavosti poskytnul nejružnějšimu hmyzu, mouchám, mravencům, škorpiónům a dalším. Nebyl sis nikterak vědom zranění, která hmyz tělu způsobil a nadlouho jsi zůstal vstřebán v přísné askezi, což je zázračné a bezpříkladné dosažení.

5. Skláním se před tebou v úctě – **hrdino Ramano** – který jsi často měnil svoje příbytky, když jsi chápal překážky, které tvému pokání působili zlomyslní lidé. Pobýval jsi v chrámu Subramanja, v Poonthottamu, Vahana Mantapamu, Mangai Pilliar Koil, Gurumurtamu a jinde. Srze oddané stoupence Arunáčaly se Tvá sláva a jméno šířilo vřkol. Krom toho, že jsi zbožňování hodný, ses stal slavným po celém světě.

6. Skláním se před tebou v úctě – **védánty znalý Ramano**, zářící světlo moudrosti, jež proudí z tvých očí – který jsi seděl ponořený do ticha Bytí, zcela odpoután od své rodiny. Na opětovné

naléhání tvé uplakané matky a bratra k návratu domů jsi ani o píd' neustoupil, své matce jsi napsal: „Vládce světa řídí osud bytostí ve shodě s jejich minulými činy. Co se nemá stát, se nestane, ať se o to jakkoli snažíme. Co se má stát, se stane, i když se tomu snažíme sebevíc zabránit. To je jisté. Proto je pro člověka nejlepší zůstat tichý.“

7. Skláním se před tebou v úctě – **milosrdný Ramano** – který ses usadil v jeskyni Virúpákša, kde tvůj transcendentální stav dal vzniknout posvátnému, srdce konejšivému chvalozpěvu na Arunáčalu, básni Akšaramanamalai (Svatebnímu věnci z květů), jejíž esence je sladká, s ničím

nesrovnatelná. Zde jsi ve svém neomezeném soucitu vždy dovolil zástupům stoupců, aby tě navštívili, kdykoli chtěli. Zde na Svaté Hoře jsi vyjasnil pochyby mnoha stoupců Tebou psanými pokyny. Ty je inspirovaly k nesčetným písním, básním a knihám. Zde jsi udělil osvícení těm, kdo se k Tobě uchýlili.

8. Skláním se před tebou v úctě – **Ramano, nejmoudřejší z moudrých** – který jsi v duchovním vyzařování dosáhl dokonalosti. Kýmkoli jsi byl tázán, sdělil jsi mu jen svoji *mantru* (duchovní pokyn) zkoumání – Kdo jsem já? se slovy: „Pozorujte zdroj já-myšlenky, mysl tím bude zkrocena. To je cesta. A navíc – když

v duchu zpíváte *mantru* a sledujete zdroj, odkud vyvstávají vibrace, mysl se do tohoto zdroje ponoří. I toto je cesta.“

9. Skláním se před tebou v úctě – ryzí a jedinečný **učiteli Ramano**, nejmoudřejší z moudrých – poklade rozličných vlastností. Když slavný básník, génius a védský učenec Kavjakanatha Ganapati Muni hledal útočiště v Tvé mocně působící přítomnosti, aby si uvědomil Pravdu, s milostí a požehnáním jsi ho přijal svýma lotosovýma očima, přerušil jsi své mlčení, abys mu poskytnul nejvyšší duchovní poučení, které vymazalo jeho pochyby, a projevil ses jako to pravé a jediné útočiště žáků, opravdově a stále hledajících pravého mistra. Ty jsi mu dal

poznání, že „...Ramana je vskutku vtělením Pána Subramanji, (syn Šivy), který z klínu bohyně Parvátí (Šivovy manželky) svobodně sestoupil na Zem, aby zahnal temnotu a bídu světa.“ Poskytnul jsi mu příležitost, aby vychválil Tvoji poezii – 40 veršů. Přijal jsi Ganapati Muniho za svého žáka a dal mu námět na knihu Ramana Gíta, kterou Muni sepsal, a v níž vyjevil, že jsi vrchovatě obdařen nevysychajícím proudem Svrchovaného Poznání.

10. Skláním se před tebou v úctě – **osvoboditeli Ramano**, pro dobro lidstva oděný v lidský háv – který jsi dovolil své matce zůstat v ášramu, aby se tak naplnila posvátná slova *Upanišad*: Dovol své matce,

být ti Bohem. A když k ní přišly mrákoty smrti, pomohl jsi jí uvědomit si nejvyšší Pravdu. Zůstal jsi s ní v jejím posledním dni, své božské ruce jsi položil na její hlavu a srdce a daroval jí osvobození, když vydechla naposledy. Byl jsi to ty, kdo prohlásil, že byla vstřebána v Já (Self).

11. Skláním se před tebou v úctě – **velký mudrci Ramano**, rozptylovači klamu – který jsi často scházel ze Skandášramu k *samádhí* (hrobce matky) až jsi tam jednoho dne zůstal, řka: „Je to Tvůj příkaz,“ a svým trvalým pobytem jsi posvětil ono místo, které se postupně vyvinulo do dnešního ášramu na úpatí Arunáčaly, odkud se Tvé skvostné učení a sláva roznesly do dáli.

12. Skláním se před tebou v úctě – **laskavý Ramano** – přenášející spiritualitu na své žáky. Když byl ášram přepaden zloději, kteří se chovali krutě, laskavě jsi jim pravil: „Co bychom tu pro vás mohli mít? Odneste si vše, co chcete.“ A dokonce, když jsi byl jedním z nich uhozen do nohy, nastavil jsi druhou nohu – stejně jako spasitel Ježíš Kristus. Soucitně nahlížíš na všechny. Ničíš tím jejich nevědomost.

13. Skláním se před tebou v úctě – **dobrotivý Ramano**, svrchované Já – který dokonce i s krávy, kočkami, psy, opicemi, veverkami, pávy a dalšími tvory jednáš, jako by to byly lidské bytosti. Jsi prost jakéhokoli rozlišování. Dáváš jim jídlo a spousty milující

pozornosti a vedeš stoupence k témuž –
spíše příkladem, než nařizováním.

14. Skláním se před tebou v úctě –
Ramano, světlo strážního ohně –
přetavujícího hříšnost v čistotu. Svým
mimořádným vyzařováním jsi přitáhl
i mnoho lidí ze západu (byli to Grant Duff,
Paul Brunton, Alan Chadwick, Arthur
Osborne a další). Bez jakéhokoli zřetele na
kastu, víru či náboženství jsi spojen
s nejvyšší Moudrostí, když vysvětluješ
vnitřní Pravdu Já a všem stejně udílíš Milost.
Zhluboka ses napil nektaru seberealizace.

15. Skláním se před tebou v úctě –
Ramano, králi svaté hory Arunáčaly – který
jsi mimo intelektuální pochopení. Třebaže

jsi bezpochyby obdařen nejvyšším dosažením, často a s velkým množstvím stoupenců obcházíš Arunácalu, aniž by ses ohlížel na své fyzické těžkosti. To vše jen proto, abys vyjevil nesmírnou velikost svaté hory Arunácaly a nám všem šel vzorným příkladem.

16. Skláním se před tebou v úctě – **usmiřující Ramano** – jež nejsi ničím jiným nežli svrchovaným *brahman* mimo čas a prostor, mimo zrod a smrt. Třebaže jsi věčně uctíván a opěvován jogíny, bohy a nebeskými bytostmi, dovoluješ svým stoupencům, aby tě náležitým způsobem uctívali a slavili tvé *džajanti* (narozeniny) a *mahápúdžu* (jubileum tvé matky). Pro

uspokojení přání stoupců záříš jasným světlem. Dovoluješ jim vídat svoji zářící formu, když jsi oděn jen do malé, bederní roušky a na čele máš nanesený posvátný popel.

17. Skláním se před tebou v úctě – **nebeský Ramano** – i když slovy Tě nelze pojmenovat. Učíš nás: „Proč byste měli ve vlaku držet své zavazadlo na hlavě, místo abyste jej prostě složili na podlahu?“ Takto trpí nevědomý člověk, když se znepokojuje svým osudem, nadbytečně se strachuje o rodinu, tělesné blaho a tak dále, místo aby vše odevzdal péči Pána. Trpí mylným dojmem, že o vše pečuje, zatímco ve skutečnosti – vše jsi jen Ty (Bůh) sám. Mimo

Tebe (Boha) nic neexistuje. Jsme jen lodí a Ty jsi kormidelník, který nás vedeš k pevnině. Radíš nám: „Musíte se naprosto odevzdat a s ustálenou, jednobodovou zbožností přilnout k sebezkoumání.“ Výstižně a stručně jsi popsal cestu, kterou již dříve v Bhagavadgítě ukázal Pán Krišna.

18. Znovu a znovu Tě srdečně a neustále zdravím – **mlčící Ramano** – který odstraňuješ bídu opuštěných a v pustině světa ztracených. Jsi pravé ztělesnění Ticha. Beze slov rozptyluješ nevědomost stoupenců. Vléváš do nich požehnaný Mír, omámíš je pravým Já. Jasně prohlašuješ: „Kdo si uvědomil Pravdu, dosahuje stavu svrchovaného blaha a vysvobozuje se ze

spárů zrodů a smrti.“ Tvé paprsky duchovního vnímání zalévají a ozařují celý svět průzračným Poznáním. Tvoji duchovní záři nemůže vylíčit ani tisíciústý Adiséšha (had). Přebýváš ve svatém ášramu na svazích Arunáčaly, jako by to byla Ajodhýja a Brindavan (*mýtická místa narození Rámy a Krišny – pozn. překl.*) Jsi vždy obklopený stoupenci a stále ponořený do *sahadža samádhi* (trvalého, bezusilovného transu). Jsi půvabný projevem, který budí důvěru. Koupeš se ve věčné Blaženosti.

19. Skláním se před tebou v úctě – **zářivý Ramano** – učiteli světa. Stoupenci slavili tvé zlaté výročí (1896–1946) nepřetržitého

pobytu u Arunáčaly u *tejo lingam* Šivy a získali tím Tvoji Milost.

20. Skláním se před tebou v úctě – **blažený Ramano** – neotřesitelný mudrci. Ve formě nádoru na své paži jsi na sebe vzal všechny hříchy světa. Snášením prudké bolesti s pomocí Tvého poznání a laskavosti jsi vyjevil, že stejně jako si kousky cukrkandlu rozbité na kusy podržují svoji sladkost v nezmenšené míře, stejně tak může být tělo mudrce napadeno nejbolestivější nemocí, ale mudrc zůstává stále blažený, ničím nedotčený.

21. Skláním se před tebou v úctě – **Ramano, příteli zkroušených**. Tvá matka a bratr se Ti bez výhrad odevzdali, hledíce

na Tě jako na svého otce, matku, gurua a Boha. Své životy zasvětili službě. Jejich oddanost byla odměněna vztyčením *lingamu* (Boha Mathrubhútéšvary, který se stal matkou) nad *samádhím* (hrobkou) Tvé matky, v nádherném chrámu v ášramu a laskavým sjednocením tvého bratra Niranjanánanda svámího s Tebou na svatý den *púšja*, v měsíci *thai*, v roce *nandana*.

22. Skláním se před tebou v úctě – **zářící Ramano** – který jsi ve svých sedmdesáti letech, v pátek ve 20:47, třináctý den novoluní měsíce *čitra*, v roce *vikriti* (14. 4. 1950) odhodil závoj, totiž své fyzické tělo, a ryzím stoupencům odhalil sám sebe jako všudypřítomnou Záři svrchovaného Já.

23. „Vzpomínání a myšlení na Arunáču je nejsnazší způsob, jak dosáhnout osvobození. Sebezkoumání je mezi *sádhanami* (duchovním snažením) nejlepší. Ticho je nejmocnějším učením. Ramana vždy přebývá v Srdcích všech jako největší guru.“

Skláním se před tebou v úctě – ***sat-čit-ánanda Ramano*** (bytí-vědomí-blaženosti) – který jsi osvědčil Pravdu uvedenými slovy a svým milostivým životem. Tvůj trvalý, 45letý pobyt u Arunáčaly (v Tiruvannamalai) ukázal všem lidem – od nevědomých, až po nejzralejší stoupence – že je to právě místo pro dosažení dokonalého osvobození. Pro stoupence, kteří přišli do Tvé přítomnosti,

aby získali Tvoji laskavou Milost, která se jen nabízí, pro ně se třpytíš jako ovoce na palmě.

24. Lidé nejprve čtou knihy, pak naslouchají duchovním pokynům gurua, postupně dosahují sebepoznání a pohledem milosti Já si Já uvědomují. Ale v případě Ramany tomu bylo jinak.

Skláním se před tebou v úctě, ty jediný, prostý tři *gun* (vlastností), v nichž je uvězněn veškerý projev. Skláním se před tebou v úctě – **átma Ramano** (Ramano pravého Já) – který jsi navzdory výše uvedenému postupu dosáhl svrchovaného stavu seberealizace spontánně, bez jakékoli vnější pomoci. Živými, nikoli prázdnými

slovy jsi jasně popsal Pravdu, zrozenou z Tvého vlastního, ryzího prožitku, jako: „Sebepoznání je velice snadné,“ jako tu nejsnazší věc na zemi. Své stoupence na cestě jsi ještě před odložením fyzického těla povzbudil slovy: „Kam bych šel? Jsem zde.“ Svoji nepřetržitou Přítomností v srdcích stoupenců a u tvé hrobky Milosti v Šrí Ramanášramu naplňuješ tento slib.

OM TAT SAT
OM ŠÁNTI, ŠÁNTI, ŠÁNTI

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Och, Bhagaváne Ramano! Zatímco zbožnosti ubývá a falešná společnost se neustále rozpíná, což vede v současném světě k chaosu a zmatku, Ty, zrozený jako syn Alagammal a Sundaramajera, ses vtělil coby spasitel světa, chránící askety a napravující hříšníky. V přestrojení do lidské formy záříš jako vládnoucí božstvo Arunáčaly. Kde jinde bychom my, stížení úzkostí, našli skutečné útočiště?

Och, všepronikající a všemocný Ramano! Nijak nelituji, že jsem v předchozím zrodu nedosáhl osvobození. Nyní jásám a jsem spokojený, že mě život přivedl před tvář bytosti, jež je samotnou Blažeností, věčně si

hrající v Já a vždy Tichou. Jsi uctíván, jako nejvznešenější. Odevzdávám Ti sám sebe a modlím se o Tvůj soucit. Tvé jméno je neselhávajícím lékem na všechna soužení světa. Když jsem v Tvé mocné přítomnosti, slzy mi tečou po tvářích a vnější svět mi připadá nicotný; tehdy zřím jen Tvoji zářící formu. Och, Ramano, dárce štěstí a rozkvětu, svojí zářící formou spoutej moji mysl a zkroť její špatné sklony.

S hlubokou úctou k Tobě se skláním k zemi. Promiň mi, můj Pane, jakoukoli chybu, nedbalost či špatnost, kterou jsem ve své nevědomosti spáchal. Vím, žádná slova Tě dostatečně nevychválí. Pro Tebe neexistující hříšníci, jako jsem já, ale je

nepopíratelné, že nad Tě neexistuje většího ničitele hříchů. Nechť Tvá mystická síla zkrotí a utiší moji mysl, ať smím žít v míru, abych dosáhl spásy.

Och, Bhagaváne, učiteli poznání *brahman* skrze ticho; nechej tuto krátkou modlitbu věčně spočívat na mých rtech a poskytni mi něžný kout v Tvém srdci všech srdcí. Navždy a sladce přebývej v mém srdci.

Vskutku jsou požehnáni ti, kteří stále pijí nektar Tvého sladkého jména – Ramana.

Och, Ramano – sláva Tobě!

Och, Ramano – sláva nám!

ÓM MÍR, ÓM MÍR